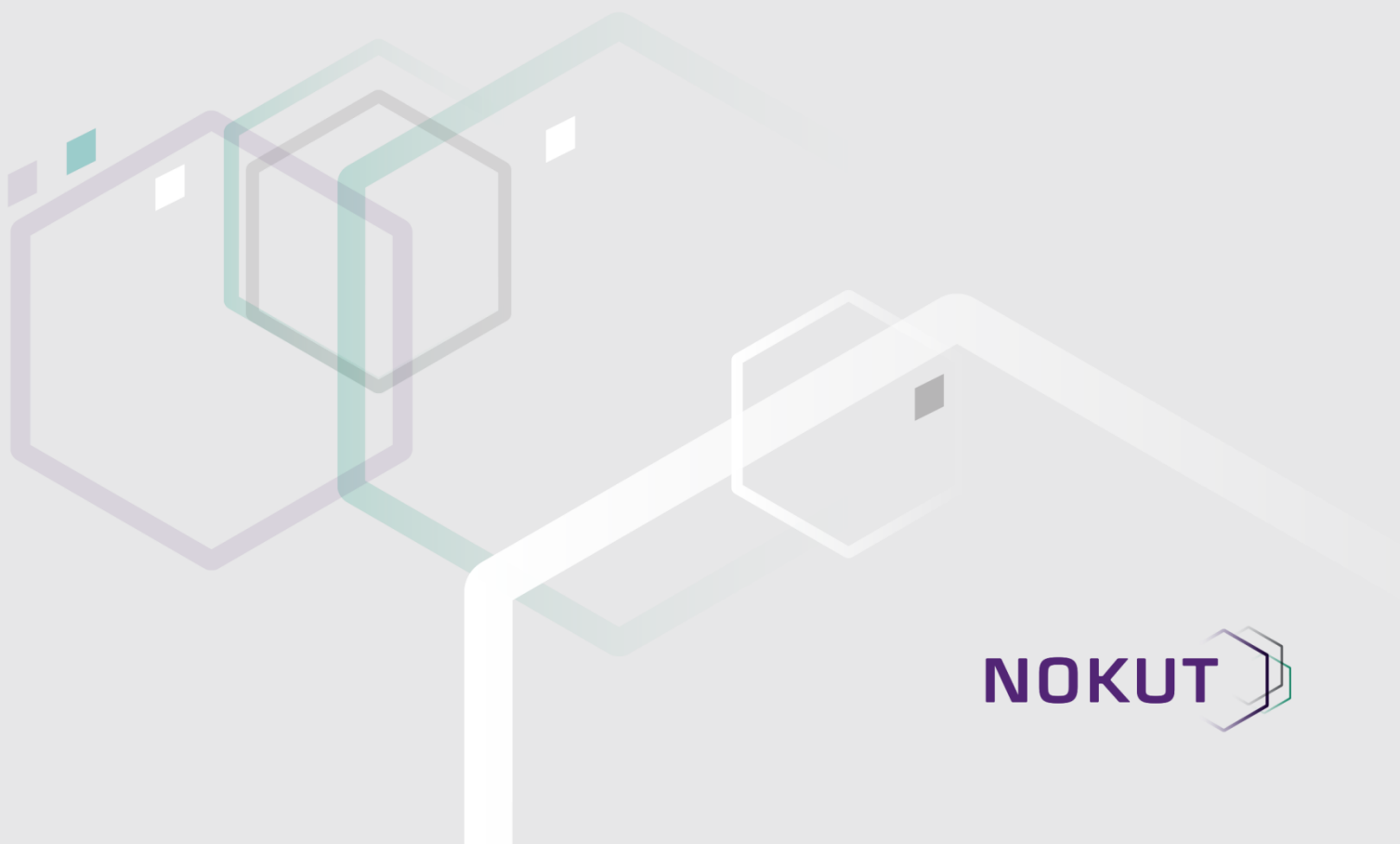

NOKUTs tilsynsrapporter

Master in Media Practices

Høgskolen i Volda

Februar 2017

NOKUT

NOKUT kontrollerer og bidrar til kvalitetsutvikling ved lærestedene. Dette gjør vi blant annet gjennom å akkreditere nye utdanningstilbud. Institusjonene som gir høyere utdanning har ulike fullmakter til å opprette nye studier. Dersom en institusjon ønsker å opprette et utdanningstilbud utenfor fullmaktsområdet sitt, må den søke NOKUT om dette.

Institusjon:	Høgskolen i Volda
Studietilbudets navn:	Master in Media Practices
Grad/Studiepoeng	Master/120 studiepoeng
Studieform	Stedbasert heltidsstudie
Sakkyndige:	Professor Anne Jerslev Professor Hallgeir Skretting
Dato for vedtak:	07.02.2017
NOKUTs saksnummer	16/01036

Forord

NOKUTs tilsyn med norsk høyere utdanning omfatter evaluering av institusjonenes interne system for kvalitetssikring av studier, akkreditering av nye, og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom en institusjon ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må den søke NOKUT om dette.

Herved fremlegges rapport om akkreditering av *Master in Media Practices* ved Høgskolen i Volda. Vurderingen som er nedfelt i tilsynsrapporten, er igangsatt på bakgrunn av søknad fra institusjonen. Denne rapporten viser den omfattende vurderingen som er gjort for å sikre utdanningskvaliteten i det planlagte studiet.

Master in Media Practices ved Høgskolen i Volda tilfredsstiller NOKUTs krav til utdanningskvalitet og er akkreditert i vedtak av 7. Februar 2017.

Vedtaket er ikke tidsbegrenset. NOKUT vil imidlertid følge opp studietilbudet gjennom et oppfølgende tilsyn etter 3 år.

Øystein Lund
tilsynsdirektør

Innhold

1	Informasjon om søkerinstitusjonen.....	1
2	Saksgangen	1
3	Faglig vurdering.....	2
3.1	Grunnleggende forutsetninger for akkreditering (§ 7-1)	2
3.2	Plan for studiet (§ 7-2).....	4
3.3	Fagmiljø tilknyttet studiet (§ 7-3).....	12
4	Samlet konklusjon.....	16
5	Vedtak	17
6	Dokumentasjon	17
7	Presentasjon av den sakkyndige komiteen	17

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Høgskolen i Volda (HVO) har nærmere 4000 studenter og om lag 350 tilsatte og tilbyr ulike bachelor-grader, årsstudium og andre studieretninger. Høgskolen i Volda har selvakkrediteringsfullmakt for studier i første syklus, men må søke NOKUT om akkreditering av studier i andre og tredje syklus. Høgskolens interne system for kvalitetssikring ble godkjent i 2011.

Siden opprettelsen av NOKUT har høgskolen fått følgende studier akkreditert:

- Mastergradsstudium i kulturmøte, 120 studiepoeng, 2006
- Mastergradsstudium i helse og sosialfaglig arbeid, 120 studiepoeng, 2006
- Mastergradsstudium i yrkesrettet spesialpedagogikk, 120 studiepoeng, 2003
- Mastergradsstudium i dokumentar og journalistikk, 120 studiepoeng, 2012

Høgskolen i Volda søkte til søknadsfristen 15. september 2016 om akkreditering av Master in media practices, 120 studiepoeng. Den gamle masteren i dokumentar og journalistikk er planlagt å erstattes med det nye studiet.

2 Saksgangen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om grunnleggende forutsetninger for akkreditering er tilfredsstillende imøtekommet slik disse gjengis i NOKUTs studietilsynsforskrift. For søknader som går videre, slik som den aktuelle søknaden denne rapporten dreier seg om, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften.

I sin faglige vurdering, skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering.

Dersom ett eller flere av kriteriene underkjennes av de sakkyndige, sendes den faglige vurderingen til søkerinstitusjonen som får tre uker til å kommentere denne. NOKUT avgjør deretter om institusjonens kommentarer skal sendes de sakkyndige for tilleggsvurdering. De sakkyndige får i slike tilfeller, to uker på å avgi tilleggsvurdering. NOKUTs direktør fatter deretter vedtak.

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitlet, er det et uttrykk for de sakkyndige. Nummereringen på hver overskrift henviser til tilsvarende bestemmelse i NOKUTs studietilsynsforskrift.

Oppsummering

Vi finner at Master in Media Practices bør akkrediteres. Skolen har tilstrekkelig fagmiljø og velegnet infrastruktur til å tilby et slikt studie. Studiet har en klar innretning mot det praktiske og en logisk oppbygging. Vi har imidlertid en del forslag til forbedringer og ting som bør gjøres tydeligere, som kommer i de relevante seksjoner.

3.1 Grunnleggende forutsetninger for akkreditering (§ 7-1)

3.1.1 Krav vurdert av NOKUTs administrasjon og sakkyndige

§ 7-1 (1) Følgende krav i lov om universiteter og høyskoler skal vurderes for akkreditering: a) Reglement og styringsordningb) Klagenemndc) Læringsmiljøutvalgd) Utdanningsplane) Vitnemål og Diploma Supplementf) Kvalitetssikringssystem.

Vurdering

NOKUT godkjente Høgskolen i Volda (HVO) sitt system for kvalitetssikring 18. oktober 2011. Høgskolen i Volda har akkrediterte masterstudier fra før av, og det er kun vitnemål og Diploma Supplement som blir vurdert her

Komiteen har vurdert Vitnemål og Diploma Supplement. Vitnemål og Diploma Supplement følger mal utarbeidet av universitets- og høyskolerådet. Både Vitnemål og Diploma Supplement er oversiktlig og gir en god oversikt over studiet.

Konklusjon

Ja, høyskolens redegjørelse er tilfredsstillende.

3.1.2 Krav i aktuelle forskrifter og rammeplaner

§ 7-1 (2) Krav i aktuelle forskrifter og rammeplaner fra Kunnskapsdepartementet skal være oppfylt.

Vurdering

HVO har, i forlengelse av Mastergradsforskriftens paragraf 3 søkt om akkreditering av en mastergrad på 120 studiepoeng. Masteren er engelskspråklig, har tittelen «Master in Media Practices» og tilhører fagområdet Medier og Kommunikasjon. Masteren er strukturert som en to-årig fulltidsutdannelse, inklusive den avsluttende masteroppgave på i alt 45 studiepoeng og, som det også fremgår av Mastergradsforskriftens paragraf 3, med krav til opptak svarende til en bachelorgrad med 80 studiepoeng innenfor fagområdet. HVO argumenterer for, at «innenfor fagområdet» skal forstås på følgende måte: studiet er «åpent for bachelorkandidater som i sin grad har minst 80 studiepoeng mediefag eller journalistiske fag hvorav 40 studiepoeng er praktiske fag» (s. 8).

Konklusjon

Ja, kravet er tilfredsstillende imøtekommet.

3.1.3 Rekruttering av studenter

§ 7-1 (3) Rekruttering av studenter til studiet skal være stor nok til at institusjonen kan etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og et stabilt studium.

Vurdering

HVO argumenterer for at en studentgruppe på 25 vil være bra for å etablere et tilfredsstillende student- og læringsmiljø, noe også Kunnskapsdepartementet legger til grunn når de som hovedregel mener det ikke er hensiktsmessig å gi undervisningstilbud til grupper under 20 studenter. Ut fra erfaring med søkning til eksisterende Master i dokumentar og journalistikk, samt at de nå vil rekruttere bredere fra egne bachelorutdanninger i tillegg til å tilby masteren på engelsk, mener HVO det vil være realistisk å ta opp 30-35 studenter årlig. Gjennom partneruniversiteter som ikke har master i mediefag vil det være godt potensiale til å få internasjonal rekruttering, noe som også vil være et fortrinn. Dersom HVO klarer å gjennomføre Master in Media Practices med tilsvarende gjennomføringsprosent det de har på nåværende master (80% ifølge søknaden), vil det gi et måltall på 25 studenter per kull.

De vurderinger som HVO legger til grunn for rekruttering av studenter til Master in Media Practices virker sannsynlige og et måltall på 25 studenter vil gi et tilfredsstillende student- og læringsmiljø.

Konklusjon

Ja, høyskolens redegjørelse er tilfredsstillende.

3.1.4 Praksisavtaler

§ 7-1 (4) For studier med praksis skal det foreligge tilfredsstillende avtaler som regulerer vesentlige forhold av betydning for studentene.

Vurdering

Praksis er et helt sentralt element i masteren, hvilket også fremgår at HVO's forslag til tittel. Praksiselement inngår i obligatorisk fag, i valgfrie fag (emnet Professional Media Practice) og er grunnleggende i den praksisorienterte av de to mulige masteroppgaver (der intensjonen er at vårsemestrets praksisopphold kan brukes for innsamling av empiriske data). Hensikten med faget Professional Media Practices (15 studiepoeng, valgfritt emne) i andre semester er å gi kompetanse til å utføre avanserte oppgaver i medieorganisasjoner eller lignende i mediebransjen. Oppholdet er på 8-10 uker, og det understrekes i søknaden (s. 13) at studentene må sikres, på den ene siden, veiledning under oppholdet ("blir fulgt godt opp i bedrift") og på den andre, at det utformes en kontrakt mellom organisasjonen og skolen der partenes gjensidige ansvar er beskrevet og tydeliggjort. HVO har lang erfaring med studentpraksis og i søknaden er det vedlagt eksempler på kontrakter utarbeidet høsten 2016, som inneholder de ønskede detaljer.

Vi vurderer dithen at praksisavtalene vil sikre kvaliteten på praksisoppholdet for både norsktalende og internasjonale studenter.

Konklusjon

Ja, høyskolens redegjørelse er tilfredsstillende.

3.2 Plan for studiet (§ 7-2)

3.2.1 Studiets navn

§ 7-2 (1) Studiet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Master in Media Practices viser at studiet er tuftet på en klar innretning mot det praktiske, noe HVO også er tydelig på i bachelorutdanningene i mediefag. Læring gjennom kobling mellom teoretisk undervisning, intern praksis og ekstern praksis viser en klar profil. HVO skriver i søknaden: «Vi vil uteksaminere kandidater med etisk ballast og teoretisk informerte kunnskaper og profesjonelle ferdigheter i ulike former medieproduksjon, godt tilpasset morgendagens medieindustri» (s. 5). Det er praksisdelen som skiller spesialiseringene innenfor de forskjellige fagmiljøene som rekrutteres til masteren, noe som gjenspeiles i navnet Master in Media Practices, en mastergrad med betydelig tverrfaglig innslag.

Det er blanding av norske og engelske navn på fagene, for eksempel finner vi emnet Undersøkende journalistikk. Siden dette er en engelsk master, bør HVO være konsekvent og gi alle fagene engelske navn. Er det slik at Undersøkende journalistikk kun skal være for de norskspråklige, bør det være klargjort skikkelig.

Vi finner navnet Master in Media Practices dekkende som navn for studiet.

Konklusjon

Ja, studiets navn er dekkende.

Høyskolen bør:

- Skape språklig overensstemmelse i navnene på de enkelte fag; alle fag bør ha engelske navn, da dette er en engelskspråklig master.

3.2.2 Overordnet læringsutbytte

§ 7-2 (2) Studiet skal beskrives gjennom krav til læringsutbytte, jf. Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring. Det skal formuleres ett totalt læringsutbytte for hvert studium, definert i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.

Kunnskap

Kandidaten...

- har avansert kunnskap innenfor medieområdet og spesialisert innsikt i et avgrenset område av feltet som f.eks. journalistikk, dokumentar, kommunikasjon, animasjon eller medieproduksjon;
- har inngående kunnskap om medieyrkenes samfunnsmessige betydning og de etiske krav som stilles til yrkesutøverne;
- har inngående kunnskap om retorikk, fortelling og formidlingsformer i mediepraksis

Ferdigheter

Kandidaten...

- kan analysere mediefaglige problemstillinger med utgangspunkt i feltets historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet
- kan finne, analysere og forholde seg kritisk til ulike informasjonskilder og anvende disse til å strukturere, formulere og ferdigstille medieprodukter av høy profesjonell standard innenfor sitt spesialiseringsområde
- kan planlegge, utforme og gjennomføre et selvstendig akademisk prosjekt om medier i tråd med gjeldende forskningsetiske normer

Generell Kompetanse

Kandidaten...

- kan anvende sine kunnskaper og ferdigheter på nye områder for å gjennomføre avanserte arbeidsoppgaver og prosjekter

- kan formidle et omfattende selvstendig arbeid og kommunisere om mediefaglige problemstillinger, analyser og konklusjoner, særlig innenfor sitt spesialiseringsområde, både med spesialister og til allmennheten
- kan arbeide selvstendig med praktisk og teoretisk problemløsning og bidra til nytenking og i innovasjonsprosesser

På s. 19 i søknaden beskrives det overordnede læringsutbyttet studenten skal ha etter å ha fullført mastergradsutdanningen. Innholdet er i samsvar med deskriptorene som er fastsatt for nivå 7 i Nasjonalt Kvalifikasjonsrammeverk (s. 24). Læringsutbyttebeskrivelsene for hvert enkelt emne beskrives i vedlegg 6. De er inndelt i kategoriene *kunnskap*, *ferdigheter* og *generell kompetanse* og støtter opp om formålet med utdanningen; å etablere en *krossmedial master i faktabasert medieproduksjon* (s. 18). Gjennomføringen av de obligatoriske emnene, valgfagene i andre semester og masterprosjektet skal tilsammen gi studentene det intenderte læringsutbyttet. Blant annet skal det sikres at studentene faktisk har oppnådd «*avansert kunnskap*» og «*inngående kunnskap*» (våre kursiveringer).

På grunnlag av beskrivelsene i søknaden av obligatoriske fag og valgfag kan vi ikke umiddelbart konkludere med at dette er tilfelle. For eksempel er det ikke angitt hvilke medievitenskapelige tradisjoner (mediesosiologiske, medieinstitusjonelle, medieestetiske, mediefilosofiske mv.), de enkelte obligatoriske emnene har teoretisk og metodisk forankring i. Vi ba derfor om å tilsendt pensumlister og mottok et dokument med beskrivelser av mulig pensum for de tre obligatoriske fagene, samt informasjon om hvordan det mastergradspensum som skal fastsettes, men – forståelig nok – ennå ikke er helt på plass, forholder seg til den litteraturen som blir brukt på bachelorgradsstudiet i tilsvarende emner. I forhold til disse tre emnene vurderes progresjonen og mastergradsnivået som tilfredsstillende. Vår vurdering er likevel at emnebeskrivelsene ville vært tydeligere dersom de var beskrevet mer presist i forhold til grunnleggende medievitenskapelige tradisjoner.

Vi vil videre anføre en usikkerhet knyttet til forståelsen av begrepet *medieproduksjon* under kategorien *Kunnskap* i beskrivelsen av det intenderte læringsutbyttet (s. 19). På den ene siden understrekes det at det er snakk om en master i krossmedial faktabasert medieproduksjon. På den andre siden anføres det at studentene skal oppnå spesialisert innsikt i et av flere emner, blant annet *medieproduksjon* (ordet brukes også s. 24). Hvorfor dette skal forstås som et selvstendig felt – og hvordan ideen om spesialiseringer forholder seg til ideen om en krossmedial master hvor hele poenget jo er å arbeide på tvers av genre og medier – kunne vi ønske ble klargjort og utdypet.

Konklusjon

Ja, læringsutbyttet er tilfredsstillende beskrevet.

Høyskolen bør:

- Bruke faglige termer i beskrivelsene av de obligatoriske emnene som gjør det klart at studiet er på mastergradsnivå.
- Klargjøre forholdet mellom det tverrmediale i studiet og dets samtidige vektlegging av spesialiseringer.

3.2.3 Studiets innhold og oppbygning

§ 7-2 (3) Studiets innhold og oppbygning skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.

Vurdering

Master in Media Practices er logisk oppbygget. Den består dels av generelle emner som er felles for alle, primært i første semester – men også i tredje– dels valgfag som kan brukes til en form for spesialisering, og som eventuelt bygger på studentens bachelorgradsstudium. Studiet inneholder videre et vitenskapsteoretisk/metodisk emne som skal støtte opp under mastergradsoppgaven, og som derfor er lagt til tredje semester. De obligatoriske emnene er, foruten det metodiske/vitenskapsteoretiske, ett emne som vektlegger fortellerformer og representasjon og ett emne som vektlegger medieproduksjon, medieinstitusjoner og etikk. Vår vurdering er at disse emnene tilsammen legger godt opp til å kvalifisere for å kunne arbeide profesjonelt med medieproduksjon i en rekke forskjellige sammenhenger. Beskrivelsen av undervisningsformer og eksamensformer understøtter læringsmålene om at studentene skal oppnå avansert kunnskap, kunne analyse konkrete problemstillinger og kunne gjennomføre avanserte arbeidsoppgaver og prosjekter. Den planlagte litteraturlisten vil dertil sikre at studiet er på mastergradsnivå, og at det etableres en god balanse mellom teori, analyse og praksis.

I forbindelse med oppstart av utdanningen vil vi likevel påpeke at et par sentrale begreper bør presiseres slik at det blir helt tydelig at dette er en *krossmedial* master i *faktabasert* medieproduksjon. Vi vil fremføre to punkter som vi mener HVO bør overveie:

For det første: En master i *faktabasert* medieproduksjon kunne med fordel vektlegge arbeidet med og analyse av et mangfold av faktaformer, hvorav dokumentar(film) bare er én, og hvordan disse faktaformer uttrykker seg i forskjellige medier og på tvers av medier. Utdanningens profil vil bli tydeligere dersom dette blir vektlagt, fremfor at det blir lagt påfallende stor vekt på film og fiksjon (s. 23). Det bør fremgå at arbeidet med fiksjon dels skal bidra til å presisere hva fakta er, og dels til å kunne synliggjøre blandingsformene. Tilsvarende kan studentene (s. 25) bringe *live action drama* med seg – men her siktes det vel helt spesifikt til en fiksjonskategori – eller? Selv om HVO velger å kalle et helt sentralt obligatorisk emne for *Storytelling, representation and rhetoric*, fremfor for eksempel *Communications og argumentation*, er det fortsatt et studium i faktabasert medieproduksjon.

For det andre: I søknaden blir det understreket at krossmedial konvergens er et nøkkelbegrep (s. 4) i dagens mediefelt. Vi mener at HVO som en logisk konsekvens av dette bør gjøre dette aspektet klarere. Slik vi tolker søknad blir konvergens forstått som en sammensmeltning mellom bransjer og mellom arbeidsmarkeder; konvergens er altså her et bransjeuttrykk og et profesjonsuttrykk. Men knyttet sammen med krossmedia er det også et uttrykk for hvordan *en rekke forskjellige medier* kan brukes sammen på forskjellige måter i utbredelsen av en journalistisk historie eller i kommunikasjonen av et budskap. Til tross for at søknaden poengterer at det er en master som på én gang både går på tvers og spesialiserer seg, så kunne det vært tydeligere formulert at mastergradsstudiet både arbeider på tvers av genre og på tvers av medier, eller om man vil, plattformer. Vi stiller spørsmål ved at det skal tilbys to forskjellige valgfag i dokumentar, dels et emne som kalles *Webdocumentary*, og dels et emne som kalles *Documentary Film Theory and Analysis* (skjemaet, vedlegg 6a, studieplaner s. 5). Hvorfor er dette ikke ett emne? Skillet mellom *webdokumentar* og *tradisjonell dokumentar* er uklart, og det vil fortsatt være naturlig å jobbe med *flermediale fortellinger* på nett som HVO bruker i søknaden innenfor et emne som heter *Documentary*. Det vil være naturlig å koble inn

datajournalistikk, lokasjonsbaserte tjenester og 360 video som tilleggsressurser ved valg av forskjellig publiseringsplattformer, uavhengig av om selve dokumentaren er lineær- eller ikke-lineær.

Konklusjon

Ja, studiets innhold og oppbygging er tilfredsstillende relatert til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

Høyskolen bør:

- Vurdere hvordan utdanningens tverrmediale aspekt kan presiseres slik at studieplanen blir enda tydeligere innrettet mot flermedialitet.
- Vurdere hvordan forvirring omkring utdanningens kjerne, faktabaserte mediepraksiser, kan unngås.

3.2.4 Arbeids- og undervisningsformer

§ 7-2 (4) Arbeids- og undervisningsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.
--

Vurdering

Masteren har en profil i skjæringspunktet mellom teori og praksis, noe som også gjenspeiler seg i intern praksis ved HVO. For at den eksterne praksisen skal være mest mulig lærerik for studentene, er det viktig at de er godt forberedt før de går ut i ekstern praksis. At HVO har gode muligheter for intern praksis med kompetente veiledere har vært en forutsetning for flere av bachelorgradsutdanningene. Det er også i Master in Media Practices lagt vekt på å gi studentene en god innføring i intern praksis før de går ut i praksisbedriftene. Læringsutbyttet ved ekstern praksis vil være avhengig av både kvaliteten på praksisplassen og ikke minst oppfølgingen av studentene i denne perioden. For å sikre denne kvaliteten har HVO inngått avtaler med ledende aktører innenfor de disipliner der de tilbyr praksis (jf. 3.3.5).

De teoretiske fagene består delvis av emner med forelesinger og seminarer, emner med egne arbeid og gruppearbeid i tillegg til fordypning med veiledning både i grupper og individuelt.

HVO tar sikte på å utdanne kandidater med teoretisk kunnskap og praktiske ferdigheter innenfor ulike former for medieproduksjon. Fagene er tilpasset sin egenart, noe som gjenspeiler seg i praktisk organisering og arbeidsmåter avhengig av om det er praksis, og hvor mye praksis det er innenfor de forskjellige emnene.

Konklusjon

Ja, studiets arbeids- og undervisningsformer er egnet til å oppnå læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

3.2.5 Eksamens- og vurderingsordninger

§ 7-2 (5) Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet for studiet oppnås.

Vurdering

Studiets eksamensformer og andre vurderingsformer skal være tilpasset forventet læringsutbytte. Noen emner vil hovedsakelig ha forelesinger og disse emnene vil ha skriftlig individuell eksamen. De emnene som er mer praktisk rettet, vil ha essay/oppgaver og noen emner har produksjoner med muntlig høring om oppgaven samt høring i pensum, og andre har mappeevaluering. HVO bruker to sensorer på alle emner i masteremner, hvor den ene er ekstern. Den eksterne sensoren vil ha spesielle kvalifikasjoner på den spesialiseringen som kandidaten har valgt. Komiteen er enig med HVO at det er viktig med forskjellige vurderingsformer tilpasset fagenes egenart (s. 35-36 i søknaden).

Det er uklarerheter i søknaden når det gjelder masteroppgaven som bør reformuleres. På s. 34 står det at en tradisjonell masteroppgave er på ca. 100 sider. På s. 36 står det at de som gjennomfører masteroppgaven som vitenskapelig tese (variant B) dels har et krav om datainnsamling tilsvarende 10 kvalitative intervjuer a 1-2 timer og dels utforme skriftlig mastertese med et omfang på 30-40 000 ord. Det bør spesifiseres hva den innsamlede empirien skal brukes til, og et minimum vil være å gi eksempler på hva som er «tilsvarende».

Konklusjon

Ja, studiets eksamens- og vurderingsformer er egnet til å oppnå læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

Høyskolen bør:

- Klargjøre hva man mener med tilsvarende 10 kvalitative intervjuer som datainnsamling i mastergradsoppgaven.
- Presisere det faktiske omfanget av mastergradsoppgaven (variant B).

3.2.6 Studiets relevans

§ 7-2 (6) Studiet skal ha en tydelig faglig relevans for arbeidsliv og/eller videre studier.

Vurdering

HVO argumenterer i innledningen (for eksempel s. 4) for at utviklingen innen media i dag går mot konvergens – at forskjellige profesjoner i dag arbeider sammen og smelter sammen. Argumentet er altså at det i dag er behov for ansatte innen media som i større grad kan arbeide i bredden enn i dybden. Det er denne mangelen det omsøkte mastergradsstudiet skal avhjelpe med en utdanning som kombinerer elementer av de eksisterende bachelorgradsutdanningene på HVO på mastergradsnivå. I søknaden blir det videre argumentert med at HVO har lang erfaring med å tilpasse utdanninger til arbeidslivets behov, og at kandidater fra de eksisterende mediefaglige utdanningene i stor grad har fått jobb etter endt utdanning. Det blir også vist til at høyskolen har fått positiv feedback fra forskjellige

delar av bransjen, Den tette bransjekontakten skal altså sikre utformingen av en utdanning som er relevant for arbeidslivet – samtidig med at mastergradsstudiet også vil kunne kvalifisere for opptak til ph.d.-studier innen det medievitenskapelige feltet. Således understrekes det, at mastergradsstudiet både ivaretar teoretiske ferdigheter med henblikk på videre studier ved universiteter og praktiske ferdigheter med henblikk på å kunne delta i arbeidslivet etter endt utdanning.

Komiteen vurdering er at både HVOs tette kontakt med bransjen og tradisjon for samarbeid mellom utdanninger og arbeidsliv og utdanningens vektlegging av samspillet mellom teori og praksis vil gi studentene gode muligheter for jobb etter endt utdanning. Master in Media Practices vil også kvalifisere til videre ph.d.-studier.

Konklusjon

Ja, studiet har en tydelig faglig relevans for arbeidsliv og/eller videre studier.

3.2.7 Kobling til forsknings- og utviklingsarbeid

§ 7-2 (7) Studiet skal ha tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, tilpasset studiets nivå, omfang og egenart.
--

Vurdering

Studiet er blanding av teori og praksis, noe som også gjenspeiler seg i kompetansen til de ansatte. Fagmiljøet viser til publikasjoner og FoU-virksomhet som er innenfor kjerneområdet for masteren. Det vises også til kunstnerisk virksomhet innenfor flere disipliner. Flere av de ansatte er i jevnlig praktisk produksjon utenfor HVO og har bred erfaring fra praksisfeltet i tillegg til akademiske kvalifikasjoner, noe HVO i søknaden (s. 43) kaller for dobbelkompetanse. Vi mener dette bør videreføres og utvikles for å opprettholde denne viktige kompetansen som er i stadig endring, og vi vil tilskynde at HVO utarbeider en plan for å få flere av de med praktisk tilnærming til fagmiljøet til å kvalifisere seg til førstestillingskompetanse.

I søknaden (s. 43-44) gis det eksempler på hvordan HVO ser for seg å bruke både forskning og ervervet faglig kompetanse hos de ansatte innenfor flere av emnene. Sammenhengen mellom teori og praksis blir poengtert, både når det gjelder fellesemnene og de valgfrie emnene. Tett kobling mellom teori og praksis blir fremhevet. Master in Media Practices er en FoU-basert utdanning som har en faglig bredde som tydelig blir profilert i studiet.

Konklusjon

Ja, studiet har tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid tilpasset studiets egenart.

3.2.8 Studentutveksling og internasjonalisering

§ 7-2 (8) Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

HVO skiller seg ut ved å ha tradisjon for studentmobilitet. I søknaden blir det anført at en svært stor andel av et årskull studenter er på utveksling – i gjennomsnitt 55 prosent av studentene ved bachelor i mediefag. Dette anser HVO som å være et godt grunnlag for å etablere tilsvarende muligheter for mastergradsstudentene som da vil kunne ha utvekslingsopphold i valgfagsemesteret om våren. Tilsvarende har HVO et svært stort antall internasjonale studenter (s. 48). Høgskolen har hele tiden arbeidet for å øke antall utvekslingsavtaler innenfor de forskjellige medieutdanningene, og har for eksempel etablert et samarbeid om workshops for studenter og et samarbeid med Fachhochschule Kiel som gir fellesgrad. Kvaliteten sikres ved at alle opphold og alle emner skal godkjennes av HVO på forhånd. På s. 47 i søknadenes er det en liste over de eksisterende partneruniversitetene som har relevante emner på mastergradsnivå. Listen er omfattende; men det anføres ikke i søknaden hvorvidt disse universitetene både vil kunne dekke den praktiske og den teoretiske dimensjonen i den omsøkte mastergradsutdanningen.

Høgskolen anfører at det arbeides med å øke omfanget av internasjonale studenter, blant annet ved å tilby både enkeltemner i mastergradsstudiet og en full engelskspråklig master. Det skal endelig også bemerkes at det i søknaden blir fremholdt at internasjonaliseringen også omfatter lærerutveksling. I hvilket omfang dette skjer, og hvordan det i praksis gjøres mulig, samt med hvilket formål, beskrives ikke. Komiteen vurderer likevel det slik at HVO tilbyr særdeles glimrende muligheter for studentutveksling, og at HVO danner basis for et fruktbart internasjonalt studiemiljø.

Konklusjon

Ja, studiet har ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Høgskolen bør:

- Tydeliggjøre hvorvidt partneruniversitetene både vil kunne dekke den praktiske og den teoretiske dimensjonen i mastergradsutdanningen

3.2.9 Infrastruktur

§ 7-2 (9) Studiet skal ha lokaler, bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold for studentene, som er tilpasset studiet.

Vurdering

Høgskolen i Volda har gode fasiliteter når det gjelder bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester og gode IKT-ressurser. De har også egen redaksjon, to radiostudio, lydstudio og fjernsynsstudio. Utenom et godt utvalg av videokamera, har HVO utstyr for å kunne gjøre flerkameraopptak utenom studio, redigeringsutstyr for video koblet med felles server, samt arbeidsstasjoner for animering i 2D og 3D med tilhørende kamera for å «skyte» film. Dersom mange av de 25-30 studentene velger å lage praktisk master innenfor dokumentarproduksjon er det viktig å være klar over at det vil kreve bruk av mye utstyr samtidig, og det kan by på utfordringer både innenfor opptaks- og redigeringsressurser. Siden komiteen ikke vet hvor mye av dette utstyret som er i bruk innenfor bachelorgradsutdanningene innenfor samme periode, kan vi vanskelig annet enn å påpeke dette som en mulig utfordring for HVO.

HVO har gode fasiliteter og avansert opptaks- og redigeringsutstyr som er relevant for studiet. Vi vil likevel tilføye at vi savner noe i fagplanen om bruk av mobiltelefon og lett personlig utstyr som blir mer og mer brukt i det flermediale mangfoldet som vi finner både innenfor mediehus og andre som lager produksjoner beregnet for allmenheten.

Konklusjon

Ja, studiet har infrastruktur som er relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Høgskolen bør:

- Vurdere hvordan arbeidet med mobiltelefon og lett personlig utstyr kan bidra til å styrke utdanningens tverrmediale siktemål.

3.3 Fagmiljø tilknyttet studiet (§ 7-3)

3.3.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

§ 7-3 (1) Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Vurdering

En lang rekke ansatte fra det mediefaglige miljø ved HVO, både med spisskompetanse innen det praktiske og det teoretiske, vil bli tilknyttet masteren i ulik grad. Til sammen utgjør ansatte tilknyttet studiet syv årsverk, fordelt på 30 lærere (31 med høgskolens rektor som også er oppført på listen). Av disse er det én professor som vil ha 100 prosent av sin stilling tilknyttet mastergradsstudiet, og én 50

prosent. Videre bidrar en dosent og en førsteamanuensis med 50 prosent av sine stillinger, og resten med 40 prosent eller mindre. 15 av de 30 bidrar med en innsats på 10 prosent av sin stilling, og vil bli trukket inn som praksislærere innen sine spesialområder – altså som en form for interne gjestelærere må man gå ut fra. Det skal bemerkes at de fire ansatte med størst andeler av deres stillinger tilknyttet studiet er menn. Det blir i søknaden grundig gjort rede for de ansattes kompetanse i forhold til den funksjonen de er tildelt på masteren: undervisning og veiledning.

Konklusjon

Ja, fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse er tilpasset studiet slik det er beskrevet i planen og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Høyskolen bør:

- Med tilbørlig hensyn til overstående være oppmerksom på kjønns sammensetningen i lærerkollegiet på masteren.

3.3.2 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

§ 7-3 (2) Fagmiljøet skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk relevante for studiet.

Vurdering

Fagmiljøet ved HVO deltar aktivt i en rekke nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk, både innen journalistikk, film og animasjon. Dette gjelder for eksempel et Nordpluss-nettverk bestående av 20 nordiske journalistutdanninger og et Erasmus+ strategisk partnerskap innen animasjonsutdanningen – hvor HVO for øvrig har et svært omfattende internasjonalt kontaktnett. Endelig har fagmiljøet en rekke avtaler med enkeltuniversiteter, og dertil en rekke forskere som inngår i internasjonale forskningssamarbeid. Fagmiljøet deltar aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk relevante for studiet. Komiteen mener dette punktet er tilfredsstillende. Vi vil likevel anbefale at HVO bør arbeide med å utvide samarbeider og nettverk på institusjonsnivå, men også gjennom enkelte forskeres deltakelse i internasjonale prosjekter.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet deltar aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk relevante for studiet.

Høyskolen bør:

- Arbeide med å utvide samarbeider og nettverk på institusjonsnivå også gjennom enkelte forskeres deltakelse i internasjonale prosjekter.

3.3.3 Tilsatte i hovedstillinger

§ 7-3 (3) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

For de ulike syklusene gjelder i tillegg:

- a) For første syklus skal minst 20 prosent av det samlede fagmiljøet være ansatte med førstestillingskompetanse
- b) For andre syklus skal minst 10 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer eller dosenter og ytterligere 40 prosent være ansatte med førstestillingskompetanse.

Vurdering

I søknaden blir det anført at alle ansatte tilknyttet masteren på nær én har hovedstilling ved HVO. Videre anføres (s. 80), at 39 prosent av undervisningen forestås av professorer/dosenter og 29 prosent av førsteamanuenser eller førstelektorer. Der er således tilfredsstillende kompetanse på utdanningen. Vi vil videre bemerke at undervisningen er lagt til rette slik at de to professorene, samt den ene dosenten og én førsteamanuensis ivaretar en stor del av undervisningen, særlig innen masterens obligatoriske emner. Dette vurderer vi som en styrke.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet oppfyller de kvantitative kravene.

3.3.4 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid

§ 7-3 (4) Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

For de ulike syklusene gjelder i tillegg:

- a) For første syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på et nivå som er tilfredsstillende for studiets innhold og nivå.
- b) For andre syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt nivå.

Vurdering

I søknaden (s. 80) redegjør HVO for FoU-virksomheten. Som søknaden påpeker er det uklart hva som defineres som «høyt nivå», likevel har HVO gjort et utvalg som de mener «åpenbart tilfredsstillende et slikt krav». Det er stor spennvidde i de oppførte arbeider som viser til produksjoner, bøker, prosjekter og vitenskapelig artikler på nivå 2 og nivå 1 i det norske publikasjonspoengsystemet for forskning. Master in Media Practices skal være en tverrfaglig master, og bredden i fagstaben ved HVO vises tydelig i oppførte FOU-prosjekter de senere år, alt fra mer praktisk tilnærming til fagfeltet til det rent akademiske. Komiteen mener bredden i fagstaben som vises i de utvalgte arbeidene som er listet opp (s. 80-90 i søknaden) dokumenterer en blanding av teoretisk og praktisk bredde og dybde innenfor fagfeltene som skal dekkes. Fagmiljøet ved HVO har flere svært aktive forskere som de siste årene har produsert vitenskapelige artikler, bøker og produksjoner innenfor fagfeltet til Master in Media Practices.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet har dokumenterte resultater på forsknings- og utviklingsarbeid på høyt nivå.

3.3.5 Praksisveiledere

§ 7-3 (5) For studier med praksis skal fagmiljøet og eksterne praksisveiledere ha hensiktsmessig erfaring fra praksisfeltet.
--

Vurdering

HVO understreker i søknaden viktigheten av at det etableres tilstrekkelig kvalitet i praksisoppholdet, slik at studentene kan oppnå læringsutbyttet å kunne utføre arbeidsoppgaver på et høyt profesjonelt nivå. Dette skal skje (jf. s. 72) ved å oppøve studentenes refleksivitet gjennom praksisoppholdet, ved å sikre relevante og «tunge» praksisplasser og ved å sikre at studentene får tilstrekkelig praksisveiledning. Det siste ivaretas dels av «kyndige praktikere» på praksisstedet og dels gjennom interne praksisveiledere. Flere av de ansatte ved HVO er i jevnlig produksjon, noe vi mener er en forutsetning for at studentene skal få både teoretisk og praktisk tilnærming til fagfeltet. I innledningen til søknaden blir det påpekt studentene skal være godt tilpasset morgendagens medieindustri. Da er det viktig at praksislærere er godt oppdatert, og den aller beste måten å gjøre det på er å være i produksjon og i tett samarbeid med bransjen. Siden fagområdet er i stadig endring, blir denne kunnskapen fra de faglig ansatte viktigere enn noen gang. Det at studiet har en ekstern praksis sikrer at en får god kunnskap om utviklingen innenfor fagfeltet en ønsker å spesialisere seg i, og en tett oppfølging av ansatte inn mot eksterne praksisveiledere vil gjøre knytningen til bransjen tettere. Etter vår vurdering er det et godt læregrunnlag for praksisveiledning, og kontraktene er utformet slik at de også sikrer den eksterne praksisveiledningen (jf. 3.2.4).

Konklusjon

Ja, fagmiljøet og eksterne praksisveiledere har hensiktsmessig erfaring fra praksisfeltet.

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndig komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler akkreditering av *Master in media practices* ved Høgskolen i Volda.

Videre har komiteen gitt følgende råd for videre utvikling:

HVO bør:

- Skape språklig overensstemmelse i navnene på de enkelte fag; alle fag bør ha engelske navn, da dette er en engelskspråklig master.
- Bruke faglige termer i beskrivelsene av de obligatoriske emnene som gjør det klart at studiet er på mastergradsnivå.
- Klargjøre forholdet mellom det tverrmediale i studiet og dets samtidige vektlegging av spesialiseringer.
- Vurdere hvordan utdanningens tverrmediale aspekt kan presiseres slik at studieplanen blir enda tydeligere innrettet mot flermedialitet.
- Vurdere hvordan forvirring omkring utdanningens kjerne, faktabaserte mediepraksiser, kan unngås.
- Klargjøre hva man mener med tilsvarende 10 kvalitative intervjuer som datainnsamling i mastergradsoppgaven.
- Presisere det faktiske omfanget av mastergradsoppgaven (variant B).
- Tydeliggjøre hvorvidt partneruniversitetene både vil kunne dekke den praktiske og den teoretiske dimensjonen i mastergradsutdanningen
- Vurdere hvordan arbeidet med mobiltelefon og lett personlig utstyr kan bidra til å styrke utdanningens tverrmediale siktemål.
- Med tilbørlig hensyn til kommentarene i seksjon 3.4.1. være oppmerksom på kjønns sammensetningen i lærerkollegiet på masteren.
- Arbeide med å utvide samarbeider og nettverk på institusjonsnivå også gjennom enkelte forskeres deltakelse i internasjonale prosjekter.

5 Vedtak

NOKUT vurderer at vilkårene i NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 28. februar 2013 nå er oppfylt.

Vi akkrediterer derfor utdanningen *Master in Media Practices* (120 studiepoeng) ved Høgskulen i Volda. Akkrediteringen er gyldig fra vedtaksdato.

6 Dokumentasjon

Søknad datert med vedlegg: Saksnummer 16/01036-1 Høgskolen i Volda - Søknad om akkreditering av *Master in Media Practices*. Dokumentdato: 15.09.2016

7 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

- **Professor Anne Jerslev, Københavns Universitet**

Jerslev er professor i film- og medievitenskap på *Institut for Medier, Erkendelse og Formidling*. Hennes forskningsområder omfatter celebrity studier, dokumentarfilmstudier, studier vedrørende eldres mediebruk og representasjon av eldre i media. Hun har publisert seks vitenskapelige bøker. Videre har hun redigert eller vært medredaktør på fem vitenskapelige antologier og tre tidsskriftnumre om film og medier på dansk og engelsk. Siden 1990 har hun publisert mer enn 100 vitenskapelige artikler på dansk, andre skandinaviske språk, engelsk og tysk. Hun har sittet i en lang rekke bedømmelsesutvalg til stillinger fra adjunkt til professornivå i hele Skandinavia, og i en rekke ph.d.-bedømmelseskomiteer i Danmark og i de andre nordiske land.

Jerslev har hatt en lang rekke tillitsverv både som evaluator av forskning og av undervisning. Hun var i 2006-2007 evaluator av de estetiske utdannelser ved universiteter og høyskoler i Sverige, administrert av Högskoleverket; hun var 2007 sakkyndig for NOKUT for en søknad om masterutdanning i mediepædagogikk ved Høgskolen i Lillehammer.

- **Professor Hallgeir Skretting, Universitetet i Stavanger**

Skretting har siden 2015 vært professor i fjernsyns- og multimedieproduksjon ved Universitetet i Stavanger, der han har vært ansatt siden 1998. Før han begynte på Universitetet i Stavanger jobbet han som filmfotograf og regissør i NRK. Ved UiS underviser han på bachelorutdanningene i fjernsyns- og multimedieproduksjon og journalistikk i tillegg til masterutdanning i dokumentarproduksjon. De siste årene har Skretting forsket på det kulturhistoriske fenomenet misjonsfilm fra 50-tallet. Med utgangspunkt i disse arkivfilmene har han produsert flere dokumentarfilmer for NRK.